Μνήμων

Τόμ. 5 (1975)

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΜΝΗΜΩΝ

Τ Ο Μ Ο Σ Π Ε Μ Π Τ Ο Σ

JOHANNES KODER : Ένα άγνωστο νομικό χειρόγραφο από τη Μάνη
 • ΕΛΕΝΗ ΣΑΡΑΝΤΗ : Η Πάτρα όπως την είδαν οι περιηγητές από το 1204 ως το 1500 • Α. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ : Ένα χειρόγραφο από το Μελένικο στη Βιβλιοθήκη John Rylands του Μάντσεστερ • ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Π. ΑΛΕΞΑΚΗΣ : Η δομή της ελληνικής οικογένειας στη Θράκη
 • ΘΑΝΟΣ ΒΕΡΕΜΗΣ : Ανέκδοτα κείμενα γύρω από το Κίνημα της 6ης Μαρτίου 1933 • ΕΥΤΥΧΙΑ Δ. ΛΙΑΤΑ : Μαρτυρίες για την πτώση τ' Αναπλιού στους Τούρκους (9 Ιούλη 1715) • ΚΩΣΤΑΣ ΛΑΠΠΑΣ : Ο Καλαβρυτινός δάσκαλος Γρηγόριος Ίωαννίδης και η Βιβλιοθήκη του
 • ΧΡΗΣΤΟΣ Κ. ΛΟΥΚΟΣ : Ο Μακρυγιάννης προσφέρει στη βασίλισσα της Αγγλίας Βικτωρία τις εικονογραφίες του Εικοσιένα • ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ 1974.

Α Θ Η Ν Α 1 9 7 5

Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΣΤΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΤΙΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ. (ΤΡΙΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ 1839)

ΧΡΗΣΤΟΣ Κ. ΛΟΥΚΟΣ

doi: [10.12681/mnimon.362](https://doi.org/10.12681/mnimon.362)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΛΟΥΚΟΣ Χ. Κ. (1975). Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΣΤΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΤΙΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ. (ΤΡΙΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ 1839). *Μνήμων*, 5, 201–212.
<https://doi.org/10.12681/mnimon.362>

ΧΡΗΣΤΟΥ Κ. ΛΟΥΚΟΥ

Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΣΤΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΤΙΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ

(ΤΡΙΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ 1839) *

Ὁ Μακρυγιάννης στὰ Ἀπομνημονεύματα καὶ στ' ἄλλα τεκμήρια τοῦ ἀρχείου του ἀναφέρεται διεξοδικὰ τόσο στὴ συνεργασία του μὲ τὸν Παναγιώτη Ζωγράφο καὶ τοὺς γιούς του γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν εἰκόνων μὲ θέμα τὸν πόλεμο τῆς ἀνεξαρτησίας ὅσο καὶ στὴν τύχη ποὺ εἶχαν οἱ εἰκόνες αὐτές : ἡ συνεργασία κράτησε ἀπὸ τὸ 1836 ὡς τὸ 1839 καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν 25 εἰκόνες σὲ πέντε σειρὲς (ἡ πρώτη σὲ ξύλο καί, μὲ πρότυπο αὐτὴ, ἄλλες τέσσερις σειρὲς ἀντίγραφα σὲ χαρτὶ «στράτζο»)· στὶς ἀρχὲς τοῦ 1839 ὁ Μακρυγιάννης, σὲ συμπόσιο στὸ σπίτι του, παρουσίασε τὶς εἰκόνες στοὺς πρεσβευτὲς τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσίας, σὲ φιλέλληνες, σὲ στρατιωτικοὺς καὶ πολιτικοὺς κ.ἄ., «ὡς διακοσίους πενήντα ἀνθρώπους»· τὶς ἐπόμενες μέρες πρόσφερε στὸν Ὁθωνα μιὰ πλήρη σειρὰ ἀντίγραφα καὶ παρέδωσε στοὺς παραπάνω πρεσβευτὲς ἀπὸ μιὰ σειρὰ μὲ τὴν παράκληση νὰ τὶς στείλουν στοὺς ἡγεμόνες τους¹.

Ἀπὸ τὶς τέσσερις σειρὲς ἀντίγραφα δὲν ἔχουν ἐντοπιστεῖ ἀκόμα ὅσες παραδόθηκαν στὸ Γάλλο πρεσβευτὴ Th. Lagrené καὶ στὸ Ρῶσο Κατακάζη. Ἡ σειρὰ τοῦ Ὁθωνα ταυτίζεται, πιθανότατα, μ' αὐτὴ ποὺ βρῆκε ὁ Ἰω. Γεννάδιος στὴ Βενετία καὶ εἶναι σήμερα στὴ Γεννάδειο Βιβλιοθήκη². Μιὰ πλήρης σειρὰ βρίσκεται στὴ Βασιλικὴ Βιβλιοθήκη τοῦ

* Οἱ χρονολογίες δίνονται σύμφωνα μὲ τὸ παλιὸ ἡμερολόγιο ἢ μὲ τὸ παλιὸ καὶ τὸ νέο συγχρόνως, ὅταν στὶς χρησιμοποιούμενες πηγὲς συναντῶνται μὲ τὸ νέο.

1. Ἀρχεῖον τοῦ Στρατηγοῦ Ἰωάννου Μακρυγιάννη, ἔκδ. Ἰωάννου Βλαχογιάννη, Ἀθήνα 1907, τόμ. Α' (τὰ ἱστορικὰ ἔγγραφα) σ. 274 - 275, 377 - 378 καὶ τόμ. Β' (τὰ Ἀπομνημονεύματα) σ. 338 - 341, 349 - 351 ὑποσημ., 497 - 498. Στὸ ἐξῆς οἱ παραπομπὲς μὲ τὸ στοιχεῖο Α' ἢ Β' καὶ μὲ τὸν ἀριθμὸ τῆς σελίδας.

2. Histoire Picturale de la Guerre de l'Indépendance Hellénique, par le Général Makryjannis. Notice historique de S. E. M. J o h a n n e s G e n n a d i u s. Préface de F r e d, B o i s s o n a s, Παρίσι - Γενεύη [1926].

Windsor Castle και είναι αυτή που παραδόθηκε στον 'Αγγλο πρεσβευτή Ed. Lyons³. Στο 'Εθνικό 'Ιστορικό Μουσείο σώζονται οκτώ ξύλινοι πίνακες από την πρωτότυπη σειρά, που παρέμεινε στο σπίτι του Μακρυγιάννη, και τρία αντίγραφα σε χαρτόνι, που δε φαίνεται να ανήκουν σε καμιά γνωστή σειρά. Μόνο του, τέλος, βρίσκεται στο Μουσείο Μπενάκη κι ένα τέταρτο αντίγραφο σε χαρτόνι⁴.

Τὰ ὡς τώρα ἱστορικὰ στοιχεῖα γιὰ τὴν εἰκονογραφία τοῦ 'Αγώνα χρησιμοποιήθηκαν ἐξαντλητικὰ στὶς πρόσφατες ἀξιόλογες ἐργασίες τοῦ Σπύρου 'Ασδραχᾶ⁵ καὶ τοῦ Γιώργου Πετρῆ⁶, οἱ ὁποῖοι ἐξέτασαν παρὰ ληλα τὰ κίνητρα ποὺ ὤθησαν τὸ Μακρυγιάννη στὴν εἰκονογράφηση, τὴ διαδικασία ποὺ χρειάστηκε γιὰ νὰ μετατραποῦν οἱ σκέψεις τοῦ στρατηγοῦ σὲ εἰκόνες τοῦ Π. Ζωγράφου, τὴν αἰσθητικὴ ἀξία τοῦ ὅλου ἔργου κ.ἄ.

Νέα στοιχεῖα γιὰ τὶς εἰκόνες ποὺ πρόσφερε ὁ Μακρυγιάννης στὴ βασίλισσα τῆς 'Αγγλίας Βικτωρία προκύπτουν ἀπὸ ἀνέκδοτα, ὅσο γνωρίζω, ἔγγραφα ποὺ βρίσκονται στὰ ἀρχεῖα τοῦ Foreign Office (Public Record Office, Λονδίνο)⁷. Τρία ἀπὸ τὰ ἔγγραφα αὐτά, τὰ σπουδαιότερα, δημοσιεύονται παρακάτω σὲ παράρτημα.

Τὰ πρῶτα δύο ἔχουν χρονολογία 10 Μαρτ. 1839 καὶ εἶναι τοῦ ἴδιου

3. Πρόσφατα δημοσιεύτηκε γιὰ πρώτη φορὰ ὁλόκληρη ἡ σειρά τοῦ Windsor : 'Εθνικὴ Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος (ἐκδ.), Στοχασμὸς Μακρυγιάννη χεῖρ Παναγιώτη Ζωγράφου. Εἰκονογραφία τοῦ Εἰκοσιένα, εἰσαγωγή Μ α ρ ί ν α ς Λ α μ π ρ ά κ η - Π λ ά κ α, 'Αθήνα 1976. Βλ. καί : The War of Independence in Pictures. Copies by Demetrios Zographos from originals by his father Panayotis Zographos commissioned by General Macriyannis and presented to Her Majesty Queen Victoria through her Minister at Athens Sir Edmund Lyons 1839. Catalogue by H. A. L i d d e r d a l e. Tenth Spring Symposium of Byzantine Studies, University of Birmingham 20 - 22 March 1976.

4. 'Ιωάννης Α. Μελετόπουλος, Εἰκόνες τοῦ 'Αγῶνος : 'Ι. Μακρυγιάννη - Παναγιώτη Ζωγράφου, ἐκδ. 'Ιστορικῆς καὶ 'Εθνολογικῆς 'Εταιρείας τῆς 'Ελλάδος, 'Αθήνα 1972, εἰσαγωγή.

5. Σ π ύ ρ ο ς Ι. 'Α σ δ ρ α χ ᾶ ς, Μακρυγιάννης καὶ Παναγιώτης Ζωγράφος — τὸ 'Ιστορικὸ τῆς εἰκονογραφίας τοῦ 'Αγώνα, στὴ σειρά : Οἱ 'Ελληνες Ζωγράφοι ἀρ. 12 : Ζωγράφος - Μακρυγιάννης, ἐκδ. «Μέλισσα», 'Αθήνα [1976], σ. 14 - 27, 34 - 36.

6. Γ ι ὡ ρ γ ο ς Π ε τ ρ ῆ ς, Μακρυγιάννης καὶ Παν. Ζωγράφος. Δοκίμιο Εἰκονολογικὸ, 'Αθήνα 1975. 'Απὸ τὰ προγενέστερα ἔργα βλ. 'Α γ γ ε λ ο ς Γ. Π ρ ο κ ο π ί ο υ, Τὸ Εἰκοσιένα στὴ λαϊκὴ ζωγραφικὴ του, ['Αθήνα 1940].

7. Τὸ τμῆμα τῶν ἀρχείων αὐτῶν ποὺ ἀναφέρεται στὴν 'Ελλάδα βρίσκεται, στὸ μεγαλύτερο μέρος του, ὑπὸ μορφή μικροταινιῶν καὶ μικροδελτίων στὸ Κέντρο 'Ερεῦνης τῆς 'Ιστορίας τοῦ Νεωτέρου 'Ελληνισμοῦ τῆς 'Ακαδημίας 'Αθηνῶν (ΚΕΙΝΕ). Ὅλες οἱ παραπομπές στὸ FO γίνονται μὲ βύση τὶς μικροταινιές αὐτές.

τοῦ Μακρυγιάννη: τὸ ἓνα ἀπευθύνεται στὸ Lyons καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ ἀποστείλει στὴ Βικτωρία γράμμα του μαζί μὲ τὶς εἰκόνες καὶ τὸν περιγραφικὸ τους κατάλογο· τὸ ἄλλο εἶναι ἢ ἴδια ἢ ἐπιστολὴ τοῦ Μακρυγιάννη πρὸς τὴ βασίλισσα, στὴν ὁποία προσφέρει τοὺς πίνακές του ὡς δεῖγμα εὐγνωμοσύνης γιὰ τὴν προσφορὰ τῆς Ἀγγλίας στὴν ἀπελευθέρωση τῆς Ἑλλάδας. Ρητὰ ἀναφέρεται ὅτι στέλνονται 24 εἰκόνες καὶ ὄχι 25, ὅπως σημειώνεται στὰ Ἀπομνημονεύματα καὶ στ' ἄλλα κείμενα τοῦ ἀρχεῖου Μακρυγιάννη⁸. Σὲ κανένα ἀπὸ τὰ δύο ἔγγραφα δὲ μονομονεύεται ὁ Παν. Ζωγράφος. Ἀντίθετα, ὁ Μακρυγιάννης χρησιμοποιεῖ τὴ λέξη «ἐζωγράφισα» θεωρώντας τὸ ζωγράφο τῶν εἰκόνων ἀπλὸ ἐκτελεστή τοῦ «στοχασμοῦ» του⁹. Γράφοντας στὴ Βικτωρία σημειώνει ὅτι οἱ «εἰκόνες... εἶναι ἀτελῶς καὶ ἀμαθῶς ἐζωγραφισμέναι» καὶ ἀποδίδει στὴν τουρκικὴ σκλαβιά τὶς καλλιτεχνικὲς ἐλλείψεις τῶν Ἑλλήνων. Μὲ τὴν ἀμέσως ἐπόμενη φράση του, «ἐνας μόνον λόγος τῆς Μεγαλειότητός Σου δύναται νὰ τὰς παραστήσῃ μὲ τὴν πλέον ἐντελῇ ζωγραφίαν», φαίνεται ὅτι ὑποβάλλει στὴ βασίλισσα τὴν ιδέα νὰ ἀναθέσει σ' ἓνα ἄλλο ζωγράφο τὴν ἀναπαράσταση τῶν εἰκόνων σύμφωνα μὲ μιὰ τεχνοτροπία ποὺ τὴ θεωροῦσε «ἐντελῇ». Οἱ φράσεις αὐτές, ἂν δὲ γράφονται ἀπὸ μετριοφροσύνη, ὑποδηλώνουν τὴ στάση τοῦ Μακρυγιάννη ἀπέναντι στὴν ἀκαδημαϊκὴ εὐρωπαϊκὴ ζωγραφικὴ, ὀρισμένα στοιχεῖα τῆς ὁποίας φαίνεται νὰ προκαλοῦν τὸ θαυμασμό του. Ὅπως φανερώνει τὸ συμβόλαιό του μὲ τὸν Ἀλ. Ἡσαΐα γιὰ τὴ λιθογράφηση τῶν εἰκόνων, θὰ ἦταν διατεθειμένος νὰ δεχτεῖ «τὰς ἀναγκαίας ἐπιδιορθώσεις τῶν θέσεων, προσώπων καὶ λοιπῶν»¹⁰ σύμφωνα, προφανῶς, μὲ τὴ δυτικὴ τεχνοτροπία. Κάτι παρόμοιο θὰ εἶχε, πιθανόν, στὸ νοῦ του ὅταν ἔγραφε στὴ Βικτωρία γιὰ τὴν ἀναπαράσταση τῶν εἰκόνων «μὲ τὴν πλέον ἐντελῇ ζωγραφίαν». Μιὰ τέτοια ἐπέμβαση γιὰ τὴν «τελειότερη» ἀπόδοση τῶν μορφῶν καὶ τοῦ τοπίου δὲ θὰ ἀλλοίωνε τὴ θεματολογία

8. Ἀρχεῖον Μακρυγιάννη, Α' σ. 378, Β' σ. 339, 351 ὑποσημ., 497 - 498. 25 εἰκόνες ἀναφέρει καὶ τὸ συμβόλαιο Μακρυγιάννη - Ἀλ. Ἡσαΐα, ποὺ ὑπογράφηκε λίγες μόνο μέρες (14 Μαρτ. 1839) μετὰ τὴν παράδοση τῆς σειρᾶς στὸ Lyons (δ.π., Α' σ. 274 - 276). Ἡ 25ῃ εἰκόνα εἶναι, πιθανότατα, τὸ πορτραῖτο τοῦ Μακρυγιάννη. Βλ. Ἀρχεῖον Μακρυγιάννη, Β' σ. 350 - 351 ὑποσημ.· Ἀ σ δ ρ α χ ἄ ς, δ.π., σ. 19, 22 - 23.

9. Π ε τ ρ ῆ ς, δ.π., σ. 86, 101 - 102.

10. Τὸ σχετικὸ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ συμβόλαιο εἶναι τὸ ἀκόλουθο: «Γ'. Ὁ κύριος Συνταγματάρχης Μακρυγιάννης παραδίδει εἰς τὸν Κύριον Ἀλέξανδρον Ἡσαΐαν τὰς δι' ἰδίων του ἐξόδων σχεδιασθείσας εἰκοσιπέντε εἰκονογραφίας (ἀριθ. 25) διὰ νὰ τὰς λιθογράψῃ μὲ τὰς ἀναγκαίας ἐπιδιορθώσεις τῶν θέσεων, προσώπων καὶ λοιπῶν, χωρὶς νὰ ἀπομακρυνθῇ διόλου ἀπὸ τὴν ιδέαν τῶν πρωτοτύπων, καὶ χωρὶς νὰ παραλλάξῃ οὐδὲ ἰῶτα ἀπὸ τὰς γεγραμμένας ἐκθέσεις τῶν περιστατικῶν περιγραφῶν καὶ λοιπὰ...» (Ἀρχεῖον Μακρυγιάννη, Α' σ. 275).

τῶν εἰκόνων, ἡ ὁποία κυρίως τὸν ἐνδιέφερε, ἀφοῦ θὰ διατηροῦσε τὴν ἐπίπεδη, παραστατικὴ τέχνη τῶν Ζωγράφων, ὅπου «*ἡ εἰκόνα . . . ἐπιδέχεται μιὰ ἀνάγνωση ἀντίστοιχη μὲ ἐκείνη πού ἐπιδέχεται ἓνα ἀφηγηματικὸ κείμενο, μιὰ πολεμικὴ ἔκθεση*». Ἀντίθετα, μιὰ ἐπέμβαση πού θὰ ἀπέβλεπε στὴν ὀργάνωση τοῦ ζωγραφικοῦ χώρου σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνες τῆς προοπτικῆς καὶ ἐπομένως θὰ πρόβαλλε ἄνισα τὰ πρόσωπα θὰ συναντοῦσε τὴν ἀποδοκιμασία τοῦ Μακρυγιάννη, γιατί θὰ ἦταν ἀντίθετη πρὸς τὸ αἶσθημά του «*γιατὶ τίς ἀναλογίες τῶν γεγονότων καὶ τῶν προσώπων θεωρουμένων μέσα ἀπὸ μιὰ κλίμακα ἥθικῃ*»¹¹. Μιὰ τέτοια ἀναπαράσταση θὰ πρόδινε τὴν «*ιδεάν τῶν πρωτοτύπων*» καὶ εἶναι ὅ,τι ἀκριβῶς ἔκανε ὁ Ἡσαΐας καὶ προκάλεσε τὴν ὀργὴ τοῦ Μακρυγιάννη¹².

Μὲ τὴν ἀνεύρεση τῶν ἐπιστολῶν πού, προφανῶς, ὁ Μακρυγιάννης ἔστειλε μαζί μὲ τοὺς πίνακές του στὸν τσάρο Νικόλαο Α΄ καὶ τὸ βασιλιά τῆς Γαλλίας Λουδοβίκο - Φίλιππο θὰ διευκρινιστεῖ ἂν ἡ φράση, ὅτι ἡ Μεγάλῃ Βρεταννία «*ἔκαμε τοὺς μεγαλητέρους πολέμους καὶ θυσίας διὰ τὴν ὑπαρξιν*» τῶν Ἑλλήνων, δὲν ἦταν, ὅπως φαίνεται, ἀπλῶς φιλοφρονητικὴ ἀλλὰ ἀνταποκρινόταν σὲ ἀξιολόγηση τῆς προσφορᾶς τῶν τριῶν δυνάμεων στὸν πόλεμο τῆς ἀνεξαρτησίας. Ἡ ἐπόμενη πρόταση, ὅτι στὴν «*εὐνοίαν καὶ ὑπεράσπισιν*» τῆς Βικτωρίας στηρίζουν στὸ ἐξῆς οἱ Ἕλληνες ὅλες τους τίς ἐλπίδες, ἴσως ἀποτελεῖ ἔμμεση ἐκκλήση στὴν Ἀγγλία¹³ νὰ βοηθήσει γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν στόχων τοῦ νεοελληνικοῦ κράτους. Ἡ ἀποστολή, ἐξάλλου, τῶν εἰκόνων στίς προστάτιδες δυνάμεις ἦταν μιὰ πολιτικὴ πράξη πού ἀπέβλεπε στὴν ἀξιοποίηση, πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλάδας, τῆς ιδεολογικῆς σημασίας πού εἶχαν τὰ εἰκονιζόμενα περιστατικά: εὐγνωμοσύνη γιὰ τὴ συμβολὴ τῶν δυνάμεων καὶ τῶν φιλελλήνων στὴν ἐθνικὴ ἀποκατάσταση τῆς Ἑλλάδας (εἰκόνες 1 καὶ 24), ἀλλὰ συγχρόνως ἐπισήμανση, μὲ τὸν πιὸ παραστατικὸ τρόπο, ὅτι ὁ ἐλληνικὸς λαὸς μὲ τὸ

11. Καὶ τὰ δύο παραθέματα ἀπὸ τὸν Ἄ σ δ ρ α χ ᾱ, ὅ.π., σ. 18.

12. Σὲ «*διατριβή*» του (7 Ἀπρ. 1840) πού δημοσιεύτηκε στὸ *Φίλο τοῦ Λαοῦ* (ἀρ. 65 τῆς 22 Αὐγ. 1840) ὁ Μακρυγιάννης γράφει γιὰ τὸν Ἡσαΐα: «*. . . Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐκ τῆς ραδιουργίας ὅλως δι' ὅλον παρεκτραπείς τῆς εὐθείας ὁδοῦ, παρεμόρφωσε τὰς εἰκόνας εἰς Τεργέστιον, παρήλλαξεν αὐτάς καὶ ἐνόθευσε διὰ πλαστογραφίας, καὶ οὕτως ἐδολιεύθη τὴν ιδιοκτησίαν μου, ἄλλα ἀντ' ἄλλων εἰς αὐτὴν ἀντεισάξας, ὥς ἐκ τῶν εἰς Ἀθήνας ἐλθόντων ἀντιτύπων ἐκ Τριεστίου τρανώτατα φαίνεται. . .*» (Ἀρχεῖον Μακρυγιάννη, Β΄ σ. 498). Βλ. καὶ εἰσαγωγὴ Μ α ρ ί ν α ς Λ α μ π ρ ά κ η - Π λ ά κ α στὴν ἐκδοση τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὅ.π., σ. 1. Γιὰ τὴ συνεργασία Μακρυγιάννη - Ἀλ. Ἡσαΐα βλ. Ἀρχεῖον Μακρυγιάννη, Β΄ 340 - 341, 351 ὑποσημ.

13. Ἡ ἐκκλήση αὐτὴ θὰ περιλαμβάνονταν, πιθανότατα, καὶ στίς ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς ἄλλους δύο μονάρχες.

αἷμα του κέρδισε τὴ λευτεριά του κι εἶχε ἐπομένως δικαιώματα σ' αὐτὴν (οἱ ὑπόλοιπες εἰκόνες)¹⁴.

Σπουδαία, τέλος, εἶναι ἡ ἀποκάλυψη ποὺ κάνει ὁ Μακρυγιάννης ὅτι, ὕστερα ἀπὸ τὴν εἰκονογράφηση τῶν γεγονότων τοῦ '21, θὰ ἐπιχειρήσει νὰ δώσει καὶ γραπτῶς τὰ «δεινὰ» τοῦ Ἀγώνα «ἀγύμναστα μὲν καὶ ἀπλᾶ, ἀλλὰ μὲ γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν»¹⁵. Ἀπ' ὅσο γνωρίζω, εἶναι ἡ πρώτη χρονικὰ μαρτυρία ποὺ ἔχουμε, καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸ Μακρυγιάννη, σχετικὰ μὲ τὰ Ἀπομνημονεύματά του¹⁶.

Στὰ παραπάνω ἔγγραφα ἰδιόγραφη εἶναι μόνο ἡ ὑπογραφή τοῦ στρατηγοῦ. Τὸ κείμενο φαίνεται ὅτι ὑπαγόρευσε ὁ ἴδιος σὲ κάποιο γραμματικό, ποὺ τὸ μετέγραψε στὴ λόγια γλώσσα¹⁷. Ἡ σύνταξη εἶναι μᾶλλον λόγια. Ὡστόσο, διατηρεῖται τὸ ὕφος καὶ τὸ λεξιλόγιο¹⁸ τοῦ Μακρυγιάννη.

Τὸ τρίτο δημοσιευμένο ἔγγραφο εἶναι ἰδιωτικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Lyons πρὸς τὸν Palmerston, Ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν τῆς Μ. Βρεταννίας, μὲ χρονολογία 23/5 Δεκ. 1839. Στὰ ἀρχεῖα τοῦ Foreign Office σῴζεται δακτυλογραφημένο ἀντίγραφό της, ποὺ, προφανῶς, ἔγινε πολὺ ἀργότερα¹⁹. Στὴν ἐπιστολὴ του ὁ Lyons ἐπιβεβαιώνει τὴν πληροφορία τοῦ Μακρυγιάννη

14. Π ε τ ρ ῆ ς, ὅ.π., σ. 112 - 116, 125 - 126, 168. Βλ. καὶ ἀπόψεις Ἀ σ δ ρ α χ ᾶ γιὰ τὸ σκοπὸ ποὺ ἐξυπηρετοῦσε ἡ ὅλη εἰκονογράφηση (ὅ.π., σ. 14, 17, 19 - 20).

15. Ἡ ἔμνη προσπάθεια γιὰ «ἀλήθεια» διαπερνáει τὸ κείμενο τῶν Ἀπομνημονευμάτων. Βλ. ἐνδεικτικὰ : Ἀρχεῖον Μακρυγιάννη, Β' σ. 7 : «*Ἄν εἶμαι τίμιος ἄνθρωπος, θέλω γράψῃ τὴν ἀλήθειαν, καθὼς ἔγιναν τὰ γραφόμενα, ὅπου θὰ σημειώσω . . .*» σ. 9 : «*Θὰ σημειώσω γυμνὴ τὴν ἀλήθειαν καὶ χωρὶς πάθος*» σ. 10 : «*Ἐγὼ τὴν ἀλήθεια θὰ τὴν εἰπῶ γυμνῇ*».

16. Ἡ πληροφορία τοῦ T h. G o r d o n (History of the Greek Revolution, τόμ. Β', Ἐδιμβούργο - Λονδίνο 1832, σ. 189) γιὰ «χειρόγραφο ἡμερολόγιο» τοῦ Μακρυγιάννη δὲ φαίνεται νὰ ἀφορᾷ τὸ κείμενο τῶν Ἀπομνημονευμάτων. Βλ. Ἀρχεῖον Μακρυγιάννη, Β' σ. 125 - 126 ὑποσημ. 3 τοῦ Γιάννη Βλαχογιάννη.

17. Ἐξίσου πιθανὸν εἶναι ὁ γραμματικὸς νὰ μετέγραψε τὰ σχέδια τῶν ἐπιστολῶν ποὺ εἶχε γράψῃ ὁ ἴδιος ὁ Μακρυγιάννης. Βλ. Ἀρχεῖον Μακρυγιάννη, Β', πρόλογος ἐκδότη, σ. λβ'.

18. Βλ. π.χ. τὴ λέξη «νεκρανάστασιν» στὰ Ἀπομνημονεύματα : Ἀρχεῖον Μακρυγιάννη, Β' σ. 349 ὑποσημ. : «*Δοξασμένος νὰ εἶσαι, Κύριε μου, διὰ τὴν νεκρανάστασιν ὁπῶκαμες*» σ. 463 : «*Κι' ἀποῦ ὁ Θεὸς θέλησε νὰ κάμῃ νεκρανάστασιν εἰς τὴν πατρίδα μου . . .*». Βλ. καὶ ὑποσημ. 15.

19. Τὸ πρωτότυπο βρέθηκε στὰ ἔγγραφα τοῦ Palmerston, πιθανότατα στὸ ἰδιωτικὸ του ἀρχεῖο (Broadlands Papers). Βλ. Σ τ. Μ α κ ρ υ μ ί χ α λ ο ς, Οἱ εἰκόνες τοῦ Μακρυγιάννη στὴν ἔκθεση τοῦ Λονδίνου. Νέα Ἑστία 39 (1946) τχ. 444, σ. 46· Γ. Σ ε φ ῆ ρ η ς, Ἕνας Ἕλληνας — Ὁ Μακρυγιάννης : Δοκιμές, ἔκδ. γ', [ἐπιμ. ἔκδ. Γ. Σαββίδης], τόμ. Α' (1936 - 1947), Ἀθήνα 1974, σ. 495· Π ε τ ρ ῆ ς, ὅ.π., σ. 115 - 116.

ὅτι σὲ συμπόσιο στὸ σπίτι του ἔδειξε τὶς εἰκόνες στοὺς πρεσβευτὲς τῶν τριῶν δυνάμεων καὶ παρέδωσε στὴ συνέχεια στὸν καθένα μιὰ πλήρη σειρά. Γιὰ λόγους ποὺ δὲν ἐξηγοῦνται ἀπὸ τὸ Lyons οἱ εἰκόνες, συσκευασμένες σὲ ξύλινο κιβώτιο ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸ δωρητὴ, στάλθηκαν στὸ Λονδίνο ὁκτῶ περίπου μῆνες ἀργότερα. Ἴσως ἡ καθυστέρηση νὰ ὀφειλόταν στὴν ἀναζήτηση τοῦ κατάλληλου μεταφορικοῦ μέσου· τελικὰ φορτώθηκαν σὲ πολεμικὸ πλοῖο. Ἡ πρόθεση τοῦ Lyons νὰ ἐξακριβώσει μὲ ποιὸ τρόπο ὁ τσάρος καὶ ὁ βασιλιάς τῆς Γαλλίας δέχτηκαν τὴν προσφορά τοῦ Μακρυγιάννη δείχνει ὅτι δὲ θεωροῦσε τὸ ζήτημα χωρὶς πολιτικὴ σημασία. Δὲ γνωρίζω ὅμως ἂν μπόρεσε τελικὰ νὰ ἐνημερώσει σχετικὰ τὸν Palmerston.

Ὁ τελευταῖος, μόλις παρέλαβε τὶς εἰκόνες στὶς 22/3 Ἀπρ. 1840²⁰, διέταξε νὰ σταλοῦν γιὰ μετάφραση τὰ συνοδευτικὰ τους ἔγγραφα²¹. Ὁ μεταφραστὴς, A. V. Salamé, ἐπέστρεψε (4/16 Μαΐου 1840), μαζὶ μὲ τὴν ἀγγλικὴ μετάφρασή τους, μόνο τὶς δύο ἐπιστολὲς τοῦ Μακρυγιάννη. Κράτησε τὸν περιγραφικὸν κατάλογο τῶν εἰκόνων, γιατί, ὅπως τονίζει, χρειαζόταν δύο μῆνες περίπου γιὰ νὰ τὸν μεταφράσει²². Οἱ δύο μῆνες πέρασαν καὶ ἡ μετάφραση τοῦ καταλόγου δὲν εἶχε πραγματοποιηθεῖ. Ὁ Salamé δυσκολευόταν νὰ ἀποδώσει στὰ ἀγγλικά τὴ σκέψη τοῦ Μακρυγιάννη καὶ κυρίως νὰ διευκρινήσει τὰ τόσα ὀνόματα προσώπων καὶ τόπων ποὺ περιεῖχε ὁ κατάλογος²³. Ἡ ἀδυναμία αὐτὴ τοῦ μεταφραστῆ φαίνεται ὅτι ὀδήγησε τὸν Palmerston σ' ἄλλη λύση : Στὶς 20/1 Αὐγ. 1840 ἔστειλε στὴ Βικτωρία τὸ κιβώτιο μὲ τὶς εἰκόνες καὶ στὴ συνοδευτικὴ ἐπιστολὴ του, χωρὶς νὰ ἀναφέρει καθόλου τὸ Μακρυγιάννη, ἔγραψε ὅτι δωρητὴς ἦταν ὁ ἑλληνικὸς λαός : «*Viscount Palmerston presents his humble Duty to Your Majesty and submits in an accompanying wooden case some drawings sent by the People of Crete [=Greece] to be presented to Your Majesty. The drawings represent Battles which happened in the Greek War against the Turks which ended in 1830 in the Establishment of the present Kingdom of Greece.*»²⁴.

20. Βλ. σημείωμα τοῦ Palmerston μὲ ἡμερομηνία 24/5 Ἀπρ. : FO 32/101 φ. 202.

21. Backhouse (F.O.) πρὸς Salamé, 10/22 Ἀπρ. 1840 : FO 32/101 φ. 200.

22. Salamé πρὸς Backhouse, 4/16 Μαΐου 1840 : FO 32/101 φ. 217. Στὴ μετάφραση τῶν δύο ἐπιστολῶν ἀποδόθηκε, σὲ γενικὲς γραμμές, τὸ νόημα τοῦ κειμένου ἀλλὰ παραποιήθηκε ἡ ὑπογραφή τοῦ Μακρυγιάννη σὲ Mavrojanis. Βλ. FO 32/91 φ. 260, 264 - 265.

23. Salamé (Λονδίνο) πρὸς Staveley, 15/27 Σεπτ. 1841 : FO 32/112 φ. 147 - 148.

24. Γ. Σ ε φ έ ρ η ς, ὅ.π., σ. 495. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Palmerston ποὺ δημοσιεύει ὁ Σεφέρης εἶναι ἰδιόγραφη. Ἐπομένως τὸ παρόραμα Crete ἀντὶ Greece δὲν

Έτσι ή επιστολή του Μακρυγιάννη προς τη Βικτωρία δὲ φαίνεται νὰ ἔφτασε, πρωτότυπη ἢ μεταφρασμένη, στὸν προορισμό της. Ἐμεινε στὰ ἀρχεῖα τοῦ Foreign Office, στὰ ὁποῖα προστέθηκε σὲ λίγο καὶ ὁ περιγραφικὸς κατάλογος τῶν εἰκόνων. Ὁ Salamé δὲν μπόρεσε τελικὰ νὰ τὸν μεταφράσει παρὰ τὴν προσπάθειά του νὰ βρεῖ τὸν κατάλληλο Ἕλληνα ὁ ὁποῖος, γνώστης τῶν γεγονότων τῆς Ἐπανάστασης, θὰ τὸν βοηθοῦσε νὰ συμπληρώσει τὸ ἀγγλικὸ κείμενο μὲ ἱστορικὲς καὶ ἐπεξηγηματικὲς σημειώσεις. Τελευταῖα του ἐλπίδα φάνηκε ὁ Σπ. Τρικoupης, πρεσβευτῆς τότε τῆς Ἑλλάδας στὸ Λονδίνο²⁵, ἀλλὰ δὲ φαίνεται νὰ τὸν συνάντησε²⁶. Στὶς 16/28 Μαΐου 1842 ὁ Salamé ἐπέστρεψε ἀμετάφραστο τὸν κατάλογο στὸ Foreign Office²⁷. Στὸ μεταξύ, διάφορες ἀλλαγές στὴν ὑπηρεσία αὐτὴ μετὰ τὴν πτώση τῆς Κυβέρνησης Melbourne τὸν Αὐγ. 1841, ὁπότε Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνέλαβε ἀντὶ τοῦ Palmerston ὁ Aberdeen καὶ ἀντικαταστάθηκε ὁ μόνιμος ὑφυπουργὸς J. Backhouse (1842), εἶχαν σὰν συνέπεια νὰ μείνει τελικὰ ἡ ὑπόθεση τῶν ἐγγράφων τοῦ Μακρυγιάννη στὸ ἀρχεῖο²⁸.

Ὁ περιγραφικὸς κατάλογος τοῦ Foreign Office ἀκολουθεῖ τὴν κατάταξη τῶν εἰκόνων ποὺ ἔχει ἡ σειρὰ τοῦ Windsor καί, μὲ μόνη διαφορὰ τὴν ἀντιστροφή τῶν εἰκόνων 17 καὶ 18, ἡ σειρὰ τῆς Γενναδεῖου. Οἱ περιγραφὰς τῶν εἰκόνων, σὲ 18½ χειρόγραφες σελίδες²⁹, συμφωνοῦν σὲ γενικὲς γραμμὲς μὲ τὶς περιγραφὰς τοῦ καταλόγου ποὺ βρῆκε ὁ Βλαχογιάννης στὰ κατάλοιπα τοῦ Μακρυγιάννη³⁰. Ὑπάρχουν ὅμως μικρὲς διαφορές: ἄλλη σειρὰ ἢ γραφὴ ὀρισμένων ὀνομάτων, φράσεις ἢ λέξεις ποὺ

ὀφείλεται στὸν ἀντιγραφέα, ὅπως ὁ Σεφέρης υποθέτει, ἀλλὰ στὸν ἴδιο τὸν Palmerston. Τὴ διαπίστωση αὐτὴ μπόρεσα νὰ κάνω μὲ βάση φωτοτυπία τῆς ἐπιστολῆς ποὺ ἡ Jane Langton, Registrar τῶν Βασιλικῶν Ἀρχείων τοῦ Windsor Castle, εἶχε τὴν καλὸσύνη νὰ μοῦ στείλει. Ἡ ἴδια μὲ πληροφόρησε ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴ αὐτὴ τοῦ Palmerston δὲν ὑπάρχουν στὰ Ἀρχεῖα τοῦ Windsor ἄλλα στοιχεῖα σχετικὰ μὲ τὶς εἰκόνες τοῦ Μακρυγιάννη.

25. Salamé (Λονδίνο) πρὸς Staveley, 15/27 Σεπτ. 1841: FO 32/112 φ. 147-148. Ὁ Salamé ἤθελε νὰ δώσει στὸν κατάλογο τοῦ Μακρυγιάννη τὴ μορφή φυλλαδίου (little Literary Pamphlet) πιστεύοντας ὅτι θὰ εἶχε ἐνδιαφέρον (δ.π.).

26. Βλ. ὀπισθογράφηση (15/27 Σεπτ. 1841) στὸ παραπάνω ἔγγραφο.

27. Salamé πρὸς Addington, 16/28 Μαΐου 1842: FO 32/118 φ. 202.

28. Βλ. σημείωμα τοῦ Foreign Office στὸ παραπάνω ἔγγραφο. Βλ. καὶ ὑπόμνημα τῆς 1/13 Αὐγ. 1845: FO 32/99 φ. 272-273.

29. FO 32/99 φ. 275-284.

30. Ἀρχεῖον Μακρυγιάννη, Β' σ. 506-526. Ὁ Βλαχογιάννης δημοσίεψε τὶς περιγραφὰς ὄχι στὴ σειρὰ ποὺ βρίσκονταν στὸν κατάλογο ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τὴν κατάταξη ποὺ ἔχουν οἱ εἰκόνες στὴν ἀφήγηση τοῦ Μακρυγιάννη (δ.π., σ. 349-351 ὑποσημ.).

υπάρχουν στο ξνα κείμενο αλλά λείπουν στο άλλο, διαφορές στην ὀρθογραφία καὶ τὴ στίξη (τίς ὁποῖες ὁ Βλαχογιάννης φαίνεται ὅτι ἀποκατέστησε) κλπ.³¹. Ὁ κατάλογος τοῦ Foreign Office εἶναι πλήρης· περιέχει ἐπομένως τὸν τίτλο τῆς 24ης εἰκόνας ποὺ λείπει ἀπὸ τὸν κατάλογο τοῦ Βλαχογιάννη : «ΚΔ. / Ὑἱ ἐπιγραφομένη εἰκὼν ἡ Ὑἱλλὰς δια/γράφει τὰ ὀνόματα τῶν ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος / φωνευθέντων καὶ ὑπερασπισαντων φιλλελλ/λήνων τῶν ὅσων ἦτον δυνατὸν νὰ γνωρίζομεν». Τὸ κείμενο τοῦ καταλόγου εἶναι ἀντίγραφο ἀγνωστής σὲ μένα γραφῆς. Στὴν ἀρχὴ μόνο, μετὰ τὸ γενικὸ τίτλο, καὶ στὸ τέλος ὑπάρχει ἡ ἰδιόγραφη ὑπογραφή τοῦ στρατηγοῦ : «μακρυγιαννις».

31. Θὰ ἦταν σκόπιμη μιὰ ἐκδοση τοῦ καταλόγου τοῦ Foreign Office σὲ συνδυασμὸ μὲ τὸν κατάλογο τοῦ Βλαχογιάννη καὶ τὰ ἐπεξηγηματικὰ σχόλια ποὺ βρίσκονται κάτω ἀπὸ τοὺς πίνακες ποὺ διασώθηκαν.

Ε Γ Γ Ρ Α Φ Α *

1

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΠΡΟΣ LYONS 1

*Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον γενικὸν ἐν Ἑλλάδι Πρέσβυν τοῦ ὑψηλοῦ Βασιλείου
τῆς Μεγάλης Βρετανίας.*

No. 1.

ἐξοχώτατε !

διὰ τὴν πρὸς τὸ ὑψηλὸν Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρετανίας χρεωστονμέ-
νην ἡμῶν αἰώνιον εὐγνωμοσύνην, παρακαλῶ νὰ σταλθῶσι πρὸς τὴν Μεγα-
λειότητά Της τὴν Βασίλισσαν, αἱ παρουσιαζόμεναι εἰκοσιτέσσαρες εἰκόνες
πολέμων τινῶν τοῦ ἐλληνικοῦ ἀγῶνος, τοὺς ὁποίους ἐγώ, ἐφαντάσθην², ὡς
τοὺς γνωρίζω, καὶ ἐξωγράφισα, πρὸς τούτοις καὶ ὁ κατάλογος αὐτῶν τῶν
εἰκόνων, καὶ τὸ ἐσώκλειστον πρὸς τὴν αὐτῆς Μεγαλειότητα ταπεινὸν γράμ-
μα μου.

1839 = Μαρ. 10 =
ἐν Ἀθήναις.

ὁ δοῦλος σας
ὁ συνταγματάρχης
μακρυγιάννης

* Τὰ ἔγγραφα δημοσιεύονται μὲ τὴν ἄδεια τῆς ἀρμόδιας βρεταννικῆς ὑπηρε-
σίας (H.M. Stationery Office), πρὸς τὴν ὁποία ἐκφράζονται θερμὲς εὐχαριστίες.
Διατηρήθηκε ἡ ὀρθογραφία καὶ ἡ στίξις τῶν ἐγγράφων. Ἡ ἔκδοσις γίνεται μὲ
βάσει τὶς μικροταινίες πού βρίσκονται στὸ KEINE.

1. FO 32/91 φ. 261. Τὴ μετάφραση στ' ἀγγλικά τοῦ Salamé βλ. FO 32/91
φ. 260.

2. Φαίνεται ὅτι δίνοντας στὸ «ἐφαντάσθην» τὴ σημασία τοῦ «ἀναπαράστησα»
ὁ γραμματικὸς δὲν ἀπέδωξε σωστά τὴ φράση τοῦ Μακρυγιάννη. Ἀντίθετα, στὸ
γράμμα πρὸς τὴ Βικτωρία τὸ «ἐφαντάσθηκα» χρησιμοποιεῖται μὲ τὴν κατάλληλη
σημασία = σκέφτηκα, κατέληξα στὴν ἀπόφασιν. Βλ. καὶ ἄλλες σχετικὲς φράσεις τοῦ
Μακρυγιάννη: «Ἀποῦ λοιπὸν καταγίνηκα ἓνα δυὸ μῆνες νὰ μάθω ἐτοῦτα τὰ γράμματα
ὁποῦ βλέπετε, ἐφαντάστηκα νὰ γράψω τὸν βίον μου...» «... συλλαμβάνω τὴν ἰδέαν
νὰ εἰκονογραφῶ τόσον τὰς κατὰ ξηρὰν ὡς καὶ τὰς κατὰ θάλασσαν μάχας» (Ἀρχεῖον
Μακρυγιάννη, Β' σ. 7 καὶ Α' σ. 377).

2

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΠΡΟΣ VICTORIA ³

Μεγαλειοτάτη Βασίλισσα τῆς Μεγάλης Βρετανίας!

ὁ ὑποφαινόμενος Ἕλληνα καὶ μικρὸς ἀγωνιστῆς εἰς τὴν τῆς πατρίδος μου ἐλευθερίαν, λαμβάνω τὴν μεγάλην τόλμην, καὶ παρῶσιδάζομαι μὲ τὸ παρόν, πρὸς μεγάλην τιμὴν τῆς πατρίδος μου.

ἐπειδὴ, ὕστερον ἀπὸ αἰώνων τυραννίαν πρὸς τὴν πατρίδα μου τοῦ σουλτάνου καὶ ὁπαδῶν του, ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ Μεγάλου Θεοῦ, καὶ τοῦ ὑψηλοῦ Βασιλείου Σου ἡ ἀγαθοσύνη, καὶ τοῦ Μεγάλου ἔθνους Σου ἡ φιланθρωπεία, καὶ αἱ θυσίαι καὶ κόποι αὐτοῦ, ἔκαμαν σχεδὸν νεκρανάστασιν, καὶ ἔσωσαν ἡμᾶς ἀπὸ τὴν τυραννίαν καὶ ὠνομάσθημεν πάλιν Ἕλληνες δι' αὐτὰ ὅλα δὲν λησμονοῦμεν ποτὲ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἡμῶν τοῦ ὑψηλοῦ Βασιλείου Σου εὐεργεσίαν. διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ ὡς Ἕλληνα, καὶ ἀγωνιστῆς ἐφαντάσθηκα ⁴ / νὰ παραστήσω εἰς εἰκόνας ἐν μέρος τῶν πολλῶν ἑλληνικῶν κατὰ τοῦ τυράννου πολέμων, καὶ τολμῶ νὰ προσφέρω αὐτὰς εἰς τὴν Μεγαλειότητά Σου· ἐπειδὴ ἡ Μεγάλη αὕτη Βασιλεία, ἔκαμε τοὺς μεγαλητέρους πολέμους καὶ θυσίας διὰ τὴν ὑπαρξιν ἡμῶν ὡς ἔχομεν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὅλας ἡμῶν τὰς ἐλπίδας εἰς τὴν Βασιλικὴν Σου εὐνοίαν καὶ ὑπεράσπισιν.

αἱ εἰκόνες εἶναι εἰκοσιτέσσαρες, ἀρχίζουσαι ἀπὸ τὸ = α = καὶ τελευτῶσαι εἰς τὸ = ω = εἶναι ἀτελῶς καὶ ἀμαθῶς ἐξωγραφισμέναι· διότι τόσην δύναμιν ζωγραφικῆς ἡ τυραννία τοῦ σουλτάνου μᾶς ἄφησε νὰ ἔχωμεν. ἓνας μόνον λόγος τῆς Μεγαλειότητός Σου δύναται νὰ τὰς παραστήσῃ μὲ τὴν πλέον ἐντελῆ ζωγραφίαν. εἶναι ἐνομένος μὲ τὰς εἰκόνας καὶ ὁ κατάλογος ἐκάστης αὐτῶν. κατόπιν θέλω παραστήσει καὶ ἐγγράφως ὅλα τὰ δεινὰ / τοῦ ἑλληνικοῦ ἡμῶν ἀγῶνος, καὶ θέλω τα προσφέρει, ἀγύμναστα μὲν καὶ ἀπλᾶ, ἀλλὰ μὲ γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν, ὅσα ἠξέσρω καὶ ὡς τὰ ἠξέσρω.

1839 = Μαρτίου = 10 =

ἐν Ἀθήναις

Ῥάχιστος καὶ ταπεινὸς

ὁ συνταγματάρχης

μακρυγιάννης

3. FO 32/91 φ. 262 - 263. Τὴν ἀγγλικὴ μετάφραση τοῦ Salamá βλ. FO 32/91 φ. 264 - 265.

4. Βλ. ὑποσημ. 2

3

LYONS ΠΡΟΣ PALMERSTON ⁵

Copy
Private

Athens,
December 5, 1839.

My Lord,

Some time ago Colonel Macrianni, a rough, uneducated, but gallant Soldier and a good Patriot, invited the Representatives of the three Allied Powers to dine with him ; we found the Walls hung with illustrations of the Battles of the Revolution and of course we complimented him upon them ; he has since brought to each of us a set of these paintings, requesting us to lay them at the feet of our respective Sovereigns as offerings of his devotion and gratitude.

I have sent these Pictures by a Ship of War in a box adressed to your Lordship exactly in the state I received them ; they may require to be looked over for there are some descriptions of impaling and other scenes which it may not be desirable to bring under her Majesty's view. The Frontispiece, which contains Portraits of the Allied Sovereigns and of the King and Queen of Greece with all of which the Colonel is Entirely satisfied, is a proof of his simplicity and a fair specimen of his taste for the fine Arts.

I will endeavour to ascertain and to inform your Lordship what notice the Emperor of Russia and the King of the French take of these offerings.

I have the honor to be,
My Lord,
Your most obedient
Edward ⁶ Lyons.

5. FO 32/99 φ. 271, δακτυλογραφημένο. Τὸ ἔγγραφο συνοδεύεται ἀπὸ τὴν ἐξῆς σημείωση (FO 32/99 φ. 270): «**Makryjannis Drawings**». *Copy of a despatch from Sir E. Lyons to Lord Palmerston of Dec. 5 1839 sending home illustrations of the Battles of the Greek War of Independence by* * [* στὸ περιθώριο σημειώνεται μὲ μολύβι : no] *Colonel Macrianni. It has been ascertained that these drawings are in the Royal Library at Windsor Castle (See file L 100/405/1927)*». Δὲν εἶχα τὴ δυνατότητα νὰ βρῶ τὸ ἔγγραφο στὸ ὁποῖο παραπέμπει ἡ παραπάνω ἔνδειξη. Εἶναι πιθανὸ ὅτι περιέχει στοιχεῖα ποὺ διαφωτίζουν πότε καὶ μὲ ποιά ἀφορμὴ κατατέθηκε στὸ ἀρχεῖο τοῦ Foreign Office τὸ δακτυλογραφημένο ἀντίγραφο τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιστολῆς τοῦ Lyons πρὸς τὸν Palmerston.

6. Τὸ ὄρθθ Edmund.

212 **Χ. Λούκου.** *‘Ο Μακρυγιάννης προσφέρει στὴ Βικτωρία τὶς εἰκονογραφίες τοῦ ‘21*

(added after signature).

Colonel Macrianni is a remarkably handsome well shaped man and quite a Preux Chevalier.

(Minute at back of letter in Lord Palmerston’s writing) :

5 Dec. 1839

Sir Ed.^d Lyons.

Col: Macrianni has sent some Pictures of the Battles of the Revolution to the Queen.

- - - - -